

BIULETYN

Kursu Geograficzno - Krajoznawczego

Kraków

Październik 1931.

Do uczestników Kursu.

Kierownictwo Kursu Geograficzno-krajoznawczego w Krakowie, za zgodą Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego rozpoczyna wydawanie "Biuletynu" dla Was Panie i Panowie, Uczestnicy Kursu. Chcemy Wam służyć wszelkimi wiadomościami, których w zakresie krajoznawstwa potrzebować będziecie:

- a/ oznaczając rośliny, skały, minerały, skamieliny, które nadeszłyście,
- b/ odpowiadając na Wasze pytania, które do nas zwrócicie,
- c/ wskazując ważniejsze publikacje w zakresie krajoznawstwa,
- d/ wypisując ze Słownika Geograficznego historję miejscowości, w której przebywacie i t.p.

Od Was oczekiwac będziemy na wyniki prób i doświadczeń, jakie poczyniliście, wprowadzając do nauki szkolnej krajoznawstwo oparte o materiał uzyskany na wycieczkach. Wszelkie Wasze uwagi i spostrzeżenia ogłosimy w "Biuletynie". "Biuletyn" służyć więc będzie wzajemnej wymianie myśli między uczestnikami Kursu a kierownictwem.

W "biuletynie" chcemy zebrać materiał, celem przygotowania programu następnych kursów, przyczem chcemy zasięgnąć Waszego zdania. Prosimy więc Was wypowiedzieć swoje uwagi na temat: jak sobie wyobrażacie program następnego kursu.

Zwracamy się z gorącą prośbą do Was Panie i Panowie, abyście zaraz po otrzymaniu tego "Biuletynu" napisali na ręce kierownika Kursu ^{x/} kartkę czy pragniecie "Biuletyn" otrzymywać i czy treść jego Wam odpowiada.

"Biuletyn", wydawany co miesiąc rozsyłać będziemy bezpłatnie.

Szanowne Panie i Szanowni Panowie!

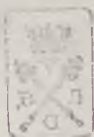
Jako kierownik Kursu Geograficzno-krajoznawczego, dziękuję Wam serdecznie za pracę Waszą na Kursie.

Żałuję bardzo, że nie mogłem z Wami pożegnać się ale w ostatni dzień zasiadłem: nie czułem się na siłach przyjsć do Was. Proszę Was o dalszą współpracę dla dobra Szkoły Polskiej i dla wzmocnienia Państwa Polskiego.

L. Węgrzynowicz.

x/ Adres: Leopold Węgrzynowicz Kraków Krowoderska 74 II.p.

4799
111

Wycieczki krajoznawcze w pierwszym roku nauczania.

Jeśli mały 6-7-letni pasażer życiowy ma rodzinę, służbę, dom, podwórze, ogród, najbliższą ulicę i dziecięce swoje życie opiera na tym znawstwie i komentuje niezliczoną ilość faktów w związku z tem znawstwem, po-cóż dopiero udowadniać, że dojrzały obywatel jako członek społeczności, zajmujący miejsce w tym kraju i tu żyjący powinien znać ten kraj.

Tę drogę od 6-latka po dojrzałego młodzieńca ma zrobić szkoła.

Na dom nie liczymy bardzo-szczególnie gdy idzie o młodzież szkół powszechnych. Jakże się do takiej wycieczki krajoznawczej zabrać w klasie pierwszej?, gdyż dzieci tak znikomą ilością słów operują, że niejednokrotnie trudno się z nimi porozumieć.

Pierwsza wycieczka to obejście własnego budynku szkolnego. Druga to parę ulic dalej, byle się dostać na wolną ziemię /łąkę, pastwisko, rolę, ugór, nieużytki/, tam kazać dzieciom nabrać różnej ziemi do torebek. Wydaje się, że te dzieci wogóle po raz pierwszy zdają sobie sprawę z istnienia ziemi, po której przecież już parę lat dreptały. Skwapliwie chwytają w garstki ziemię i komentują: moja ziemia taka, a twoja taka, jego gliniasta; a kolegi piaszczysta, twoja zaśmiecona a moja czysta, jego ziemia mokra, a moja sucha.

Trzecia wycieczka to dworzec. Ktokolwiek chce dalszy świat poznać, /a ci malcy chcieliby całą ziemię poznać, taki w nich zapal do ruchu/, musi wiedzieć, że nie wszędzie zajdzie, trzeba jechać. I dworzec, czy stacja w danej miejscowości staje się wtedy dla dziecka istotnym żywym punktem ruchu w dalszą drogę na świat. A kto jechać nie może, kupuje bilet jazdy dla swojego listu /zaczek pocztowy/, więc trzeba iść/zrobić wycieczkę/na pocztę. A ktoś tych skarbów przeróżnych stałych i ruchomych pilnuje, ktoś walczy do ostatniej kropli krwi, więc trzeba iść do koszar.

A każda miejscowość ma swój charakter lokalny n.p. rynek krakowski na wiosnę jest łąką kwiatową, w jesieni sadem owocowym, w listopadzie z pod ziemi wyrasta cmentarzyskiem, zasłanem wieńcami i krzyżami a na Boże Narodzenie najcudniejszym uroczyskiem leśnym zasłanem śnieżnymi perłami. Więc szukać w każdej miejscowości jej właściwych momentów charakterystycznych. A potem poznać w najbliższej okolicy warsztaty pracy jak: stolarnię, pracownię szewską, krawiecką i inne t.p. Dobrze, kiedy dzieci mogą zwiedzić drukarnię, miejsce urodzenia książki, którą przez wiele lat w ręce jako najlepszą towarzyszkę mieć powinny.

Z warsztatu ręcznego poprowadzić trzeba do warsztatu maszynowego, /popędzanego motorem-siłą maszyn/, gdzie pracę rąk ludzkich zastępuje maszyna.

Godną zwiedzenia jest straż pożarna, o ile w okolicy istnieje. /ofiarność człowieka dla człowieka- opieka nad mieniem ludzkim/. Ochronka, gdzie dziecko widzi rówieśników otoczonych opieką starszych. I szkołę, gdzie zobaczy, że jego rówieśnicy również pracują.

Jeśli miejscowość ma pamiątki historyczne, ciekawsze miejsca geograficzne, lub geologiczne, są również godne zwiedzenia. Wszystko to na terenie najbliższym, bo malec z długiej i wyczerpującej drogi korzyści mieć nie będzie, natomiast choćby na najmniejszym spacerze ćwiczyć sprawność zmysłów. Skoszone łąki, ogrody, pola warzywne z daleka mają charakterystyczny zapach. Apteki, zabudowania fabryczne /chemikalja/n.p. fabryka octu i t.p. takie mają charakterystyczne wonie. Uczyć patrzeć. Z małego miejsca dużo wzrokiem wyszukać n.p. ładne kwiaty w oknach i na balkonach. Piękne rzeczy na wystawach sklepowych. ładne szyldy i t.p. Z przyrody wyodrębnić charakterystyczniejsze gatunki drzew, kwiatów, ciekawsze kształty i t.p.

Jeśli można drobiazg z wycieczki przynieść, będzie to specjalny materiał do zainteresowań dziecka na długi czas. /krzemyczki, ładne liście roślinki, owady i t.p./. Na tej drodze dziecko uczy się mówić, porozumiewać poznając istotne zjawiska, pracę bliźnich, wchodzi częstokroć w kontakt z nimi, podziwia ich szanuje, kocha i dąży na drodze konkretnej do tych samych zdobyczy, które one w oczach dziecka posiadają.

Klasa I. Szkoła św. Wojciecha w Krakowie Krowoderska 14 zrobiła w roku szkolnym 1930/31 następujące wycieczki z dużą korzyścią dla dziecka:

- 1/ Poza miasto. Dzieci przyniosły kilka torebek ziemi do doświadczeń z siemią.
- 2/ Rynek jako środek miasta- jako zbieg ulic.
- 3/ Rynek owocowy.
- 4/ Na dworzec kolejowy.
- 5/ Na Wawel.
- 6/ Jesień poza miastem.
- 7/ Kapliczka i pokój św. Jana Kantego- Patrona młodzieży szkolnej.
- 8/ Biblioteka Jagiellońska.
- 9/ Na rynek z wisniami przed Eniem Zadusznym.
- 10/ Wycieczka do wędrownego zwierzyńca.
- 11/ Do sklepu kolonjalnego.
- 12/ Do cukierni.
- 13/ Do restauracji.
- 14/ Na strażnicę pożarną.
- 15/ Na rynek z drzewkami przed Bożem Narodz./
- 16/ Do gmachu P.K.O.
- 17/ Na pocztę.
- 18/ Do drukarni ręcznej.
- 19/ Do hali maszyn Ilustr. Kurjera Codziennego.
- 20/ Na wystawę drobiu i psów.
- 21/ Do pracowni stolarskiej.
- 22/ Do pracowni szewskiej.
- 23/ Na odwach.
- 24/ Na rynek wiosenny.
- 25/ Poza miasto - Wiosna w polu.
- 26/ Na rozpoczętą budowę domu.
- 27/ Wiosna na plantach.
- 28/ Wycieczka do koszar.
- 29/ Do ochronki.
- 30/ Nad Wisłą.- most - kanalizacja-.
- 31/ Do ogrodu botanicznego.
- 32/ Do klasy pierwszej szkoły ćwiczeń przy Państw. Pedagogium.
- 33/ Pod pomnik założyciela plant.

Orlilot. Miesięcznik krajoznawczy, organ kół krajoznawczych młodzieży Rok XII Nr. 7.

Skarbiec. Dodatek "Orlego lotu" poświęcony ochronie zabytków kultury i sztuki. Nr. 2. "Orlilot" jest pismem mającym za zadanie zachęcać młodzież do samodzielnej pracy krajoznawczej. W ostatnim roku zajęła się młodzież zbieraniem rysunków i opisów kapliczek przydrożnych. Naturalnie opisy te nie zawsze były doskonałe, więc w artykule wstępnym Nr. 7. omawia dr. T. Seweryn niektóre ich braki, podkreślając jednakże, że zebrany dotychczas materiał jako najbogatszy w Polsce zbiór rysunków i fotografii kapliczek i krzyżów, jest bardzo wartościowy. W drugim artykule tenże autor daje sprawozdanie z wystawy etnograficznej urządzonej w Krakowie. Historję jednego koła krajoznawczego opowiada szczerze jego opiekunka p. J. Berggruenówna. Dla nauczycielstwa ciekawymi będą wiadomości o krajoznawstwie na zleżdzie nauczycielskim w Lublinie i jak powstało kółko krajoznawcze Szkoły św. Wojciecha w Krakowie. Cennymi są również uwagi zarządu Koła Krzemienieckiego na temat zjazdów krajoznawczych.

Wiele interesującego materiału zawiera dodatek "O.L. Skarbiec", w artykułach: "Parafjalny kościółek Klubu Automobilistów", "Obraz odmłodzony", "Piękno mogił - zadatkami pięknego czynu", "Z dymem pożarów" i "Inwentaryzacja grodzisk".

Fotografie z wycieczek z wycieczek Kursu można zamawiać u kierownika Kursu po 50 gr. za sztukę. Przy zamówieniach należy przesłać pieniądze czekiem P.K.O. 409812. doliczając 1. zł. na przesyłkę poleconą.

Orlilot należy zamawiać w księgarni Orbis Kraków Barska 41. Prenumerata roczna 5. zł.

Miejski Dom Wycieczkowy.

W Krakowie został oddany do użytku wycieczek wspaniały gmach "Miejskiego Domu Wycieczkowego". W "Domu tym znalazła pomieszczenie Komisja Kół Krajoznawczych Młodzieży Szkolnej. W pokoju Komisji są przechowane książki, mapy i przyrządy zakupione dla Kursu Krajoznawczego, które będą służyć także następnym kursom.

Cena noclegów dla młodzieży szkolnej wynosi po 80 gr. od osoby za dobe.

Kierownictwo Kursu gotowe jest dostarczyć każdemu z Uczestników Kursu okazy skał i minerałów za zwrotem kosztów.